

вивчення українських стародруків та мистецтва книги стають І. Свенціцький⁸¹, який видає наукові розвідки з питань початку книгодрукування на українських землях, та І. П. Крип'якевич, який досліджує мистецтво українських стародруків, папірні, історію книги та публікує низку праць: «До історії львівської гравюри в XVII ст.», «Найдавніші папірні в Україні», «Причинки до словника українських граверів» тощо.

Важливе значення для розвитку бібліотечної справи на західних територіях мало започаткування Львівським товариством «Просвіта» в 1924 р. журналу «Бібліотечний порадник», який виходив 4 рази на рік і на сторінках якого публікувалися статті з організації народних бібліотек та бібліотек, започаткованих «Просвітами», та розвитку кола читання. В 1925 р. у Львові І. Огієнко видає «Історію українського друкарства. Історико-бібліографічний огляд українського друкарства XV–XVIII ст.».

Значний внесок у бібліотечну справу та науку зробили практики – бібліотекознавці та бібліографи, які працювали безпосередньо в бібліотеках різних міст України. Так, зокрема, слід відзначити внесок видатного вітчизняного бібліотекаря, директора ЦНБ Харківського університету К. Рубинського (1895–1930). Під час його керівництва бібліотекою вийшло понад 400 бібліографічних посібників, розкривалися фонди бібліотеки за науко-

⁸¹ Свенціцький І. Початки книгодрукування на землях України. – Жовква, 1924.

вими напрямками, розвивалася галузева бібліографія, створювалися біобібліографічні покажчики періодичних видань, каталоги дисертацій, з історії бібліотеки, зарубіжних видань, підготовлено кадри досвідчених бібліотекарів та бібліографів та багато ін.

У 20-х роках ХХ ст. українське бібліотекознавство, бібліографія та історія книги пережило період «золотого десятиліття», коли оформилася власна оригінальна та прогресивна школа українських учених світового рівня, яка почала розвивати теорію, історію та практику бібліотечних наук, спираючись на зарубіжний досвід та власні наукові розробки, котрі враховували необхідність самостійної наукової школи, тісно пов'язаної з будівництвом української бібліотечної справи. Це стало можливим завдяки тому, що було створено Національну бібліотеку України (ВБУ) та УНІК, які презентували дві школи, київську та харківську. Розвивався напрям практичного бібліотекознавства та бібліографії в складі наукових бібліотек, оскільки в 20-х роках наукові бібліотеки ще очолювали директори та працювали фахівці, які мали дореволюційну університетську освіту.

Оскільки бібліотечна наука на той період лише почала оформлюватися як самостійна дисципліна, книгознавство розглядалося як синкретична, комплексна наука, де об'єднувалися як складові бібліотекознавство, бібліографія, видавнича справа та книгорозповсюдження, інші, пов'язані з цими складовими, наукові дисципліни (у тому числі, педагогіка, соціологія та історія книги).

Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського оголошує конкурсний прийом до аспірантури за спеціальностями:

07.00.08 – Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство.

05.13.06 – Автоматизовані системи управління та прогресивні інформаційні технології.

Прийом до аспірантури здійснюється за державним замовленням та на умовах контракту.

Вступники до аспірантури подають особисто такі документи:

- 1) заяву;
- 2) особовий листок з обліку кадрів;
- 3) список опублікованих наукових праць. Аспіранти, які не мають опублікованих наукових праць, подають наукові доповіді (реферати) з обраної ними наукової спеціальності;
- 4) медичну довідку про стан здоров'я за формою № 286-у;
- 5) копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра;
- 6) посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів).

Документи подавати до 1 вересня 2005 р. за адресою: 03039, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 3, Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського.

Аспірантура (кімн. 330, 332). Тел.: 267-48-54, 524-93-47.